

Lech Lecha

RELIGION IS DIFFICULT AND UNNATURAL. AND THAT'S EXACTLY HOW IT'S SUPPOSED TO BE.

Appreciating the Passion and Energy of Earned Love

PARSHAH OVERVIEW

Lech Lecha

G-d speaks to Abram, commanding him, “Go from your land, from your birthplace, and from your father’s house, to the land that I will show you.” There, G-d says, he will be made into a great nation. Abram and his wife, Sarai, accompanied by his nephew Lot, journey to the land of Canaan, where Abram builds an altar and continues to spread the message of a single G-d. A famine forces the first Jew to depart for Egypt, where beautiful Sarai is taken to Pharaoh’s palace; Abram escapes death because they present themselves as brother

and sister. A plague prevents the Egyptian king from touching her and convinces him to return her to Abram and to compensate the brother-revealed-as-husband with gold, silver, and cattle.

Back in the land of Canaan, Lot separates from Abram and settles in the evil city of Sodom, where he falls captive when the mighty armies of Chedorla’omer and his three allies conquer the five cities of the Sodom Valley.

Abram sets out with a small band to rescue his nephew, defeats the four kings, and is blessed by Melchizedek, the king of Salem (Jerusalem). G-d seals the Covenant between the Parts with Abram, in which the exile and persecution (*galut*) of the people of Israel is foretold, and the Holy Land is bequeathed to them as their eternal heritage. Still childless ten years after their arrival in the Land, Sarai tells Abram to marry her maidservant Hagar.

PARSHAH OVERVIEW

Lech Lecha

Hagar conceives, becomes insolent toward her mistress, and then flees when Sarai treats her harshly; harshly; an angel convinces her to return and tells her that her son will father a populous nation. Ishmael is born in Abram's eighty sixth year. Thirteen years later, G-d changes Abram's name to Abraham ("father of multitudes") and Sarai's to Sarah ("princess") and promises that a son will be born to them; from this child, whom they are to call Isaac ("will laugh"), will stem the great nation with which G-d will

establish His special bond. Abraham is commanded to circumcise himself and his descendants as a "sign of the covenant between Me and you." Abraham immediately complies, circumcising himself and all the males of his household.

SOUL-FOCUSED

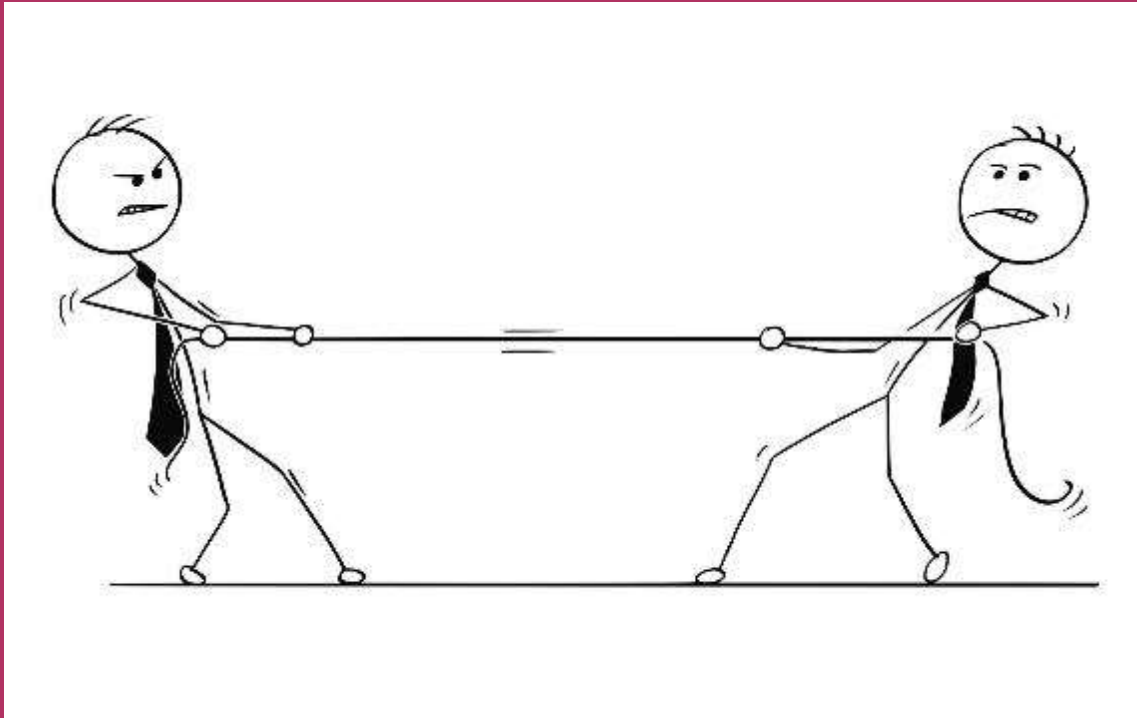
VS.

BODY-FOCUSED

QUESTION

Is there something wrong with us?

Does our constant struggle indicate that something is wrong with our commitment to G-d?

Husband and Wife

VS.

Brother and Sister

TEXT 1

Lech Lecha

12:12–13

יב והיה כִּי־ראו אתך המצרים ואמרו אשת זאת והרגו אתי ואתך יחיו:
יג אמר־נא אחתי את למען ייטב־לי בעבורך וחייתה נפשי בגללך:

12. And it will come to pass when the Egyptians see you, that they will say, “This is his wife,” and they will slay me and let you live.

13. Please say you are my sister, so that it go well with me because of you, and that my soul may live because of you.

TEXT 2

RABBI DON YITZCHAK
ABARBANEL, *GENESIS*
12:12–13

ומי האיש המעלה שיבחר בחיים עם קלון נמרץ כזה, ויבקש תועלת
והטבה בהיות אשתו מזנה עם אחרים? ויותר ראוי היה שיבחר במות
לבלתי עשות נבלה!

What upstanding man chooses to live with such
extreme disgrace, to ask his wife to debase herself
with others for his benefit? Better to choose death to
avoid doing such depravity!

TEXT 3

RABBI PINCHAS
HOROWITZ, *PANIM*
YAFOT, AD LOC.

פירוש, שלא היתה צריכה לומר שהיא אחותו, אלא אשה אחרת
היא. אלא בשביל שתאמר שהיא אחותו, יתנו לי מתנות בשביל
שהיא קרובתי.

Abraham did not need to say that Sarah was his sister.
[He could have claimed] that she was simply another
woman. But if Abraham would say “she is my sister,”
they would give him gifts, as he was her relative.

TEXT 4

RABBI YOSEF ROSEN,
TZAFNAT PAANE'ACH
AL HATORAH,
GENESIS 12:17

הרמב"ם כתב בהלכות מלכים (ט,ח) דבן נח יכולה אשתו לומר שאינה רוצה בו ותפטר, עיין שם. ואם כן, מה שאמרה "אחותי", הוה זה כמו שאמרה אין אני רוצה, ושוב פקע אישות.

Maimonides writes in his "Laws of Kings" (9:8) that a non-Jew's wife can simply state, "I do not want to be his wife" and be divorced. Accordingly, by saying "she is my sister," it was as if [Sarah] said, "I do not want to be married," and their marriage was dissolved.

TEXT 5

ZOHAR, VOL. 1, PP.
81B–82A

רבי ייסא אמר: ידע הוה אברהם דכלהו מצראי שטיפין אינון בזמה.
וכיון דכל האי ידע, אמאי לא דחיל על אתתיה דלא אהדר מארחא ולא
ייעול לתמן? אלא בגין דחמא שכינתא עמה.

Rabbi Yesa said, “Abraham knew all the Egyptians were sunken into immorality. But if he knew all of this, why wasn’t he afraid for his wife? Why didn’t he turn back and refuse to enter?
“It was because he saw that the Shechinah accompanied her.”

QUESTION

What lesson are we able to take from this story?

They descended to
a place of
immorality,
engaged with it,
and left with great
wealth.

TEXT 6

THE REBBE, RABBI
MENACHEM MENDEL
SCHNEERSON, *LIKUTEI
SICHOT* 5, P. 61

דער תכלית פון "וירד אברם מצרימה" איז געווען די נאכקומענדיקע עליה פון "ויעל אברם ממצרים גו' כבד מאד במקנה בכסף ובזהב" — ובדוגמת ווי דער גלות מצרים איז דאך געווען בכדי ארויסצונעמען פון דארט די ניצוצות קדושה און ארויסגיין "ברכוש גדול".

The purpose of "Abram descended to Egypt" (Genesis 12:10) was the subsequent ascent, "and Abram came up from Egypt . . . heavily laden with livestock, with silver, and with gold" (Genesis 13:1–2). Similar to the Egyptian exile, it existed in order to extract the holy sparks from there, and so they came out with "great riches."

In order to successfully find and nurture the positive aspects of the world around us, we have to keep our own moral compass intact while we get our hands dirty in the rough-and-tumble games of the real world.

In that marriage, you can either put the focus on the body or on the soul, and so, the Rebbe explains, there are two possible points of focus in our service of G-d.

TEXT 8

THE REBBE, RABBI
MENACHEM MENDEL
SCHNEERSON, *LIKUTEI*
SICHOT 20, P. 40

אין דער עבודת התורה ומצוות ובירור הניצוצות זיינען דא צוויי אופנים כלליים: א) די עבודה איז (בעיקר) דורך דער נשמה, און ס'איז נאר וואס איר עבודה הערט זיך אן אויך אין גוף. ב) די עבודה טוט זיך אויף דורך דעם גוף און מיט דעם גוף; דער אדם העובד איז ניט מובדל ומופרש פון עניני העולם, אדרבה, ער איז יורד ממדרגתו און איז זיך מתלבש אין עניני ומעשה עולם הזה, וואס זיינען "קשים ורעים והרשעים גוברים בו", און איז דארט מקיים תורה ומצוות ומברר די ניצוצי קדושה וואס געפינען זיך דארט.

In our Divine service of Torah, *mitzvot*, and exposing holiness in the world, there are two general approaches: 1) The service is (primarily) performed by the soul; it is only that this work is expressed in the body. 2) The service is performed by the body and with the body: These people do not remove themselves and remain aloof from the world; to the contrary, they descend from their perch and invest themselves into practical matters of this harsh world where evil reigns supreme. It is there that they fulfill Torah and *mitzvot* and elevate the holy sparks found there.

Elevating the holy sparks

TEXT 9

RABBI SHNEUR
ZALMAN OF LIADI,
LIKUTEI TORAH,
BEHAR 39C–40A;
SHIR HASHIRIM
29C

פתחי לי אחותי רעיתי וגו'". ופירוש שאמר הקדוש ברוך הוא לכנסת ישראל
. . . פתחי לי בכדי שתהיי בבחינת אחותי רעיתי

הנה פירוש אחותי הוא מלשון איחוי אלכסנדרית שבגמרא שהוא מלשון חיבור
שמחבר שני דברים יחד להיות לאחדים כגוף אחד ממש. וכך הוא על דרך משל
ענין האהבה הטבעית שבנפשות ישראל ממקור חוצבן שהן חלק אלוקה ממעל
ממש ומיוחדים בתכלית היחוד באור אין סוף ברוך הוא ממש. ועל כן גם למטה
אחר שנבראו מאין ליש וירדו מטה מטה להתלבש בגוף ונפש החיונית . . .
האהבה הקבועה תמיד בנפש בתולדתו רק שהיא מוסתרת וצריך עדיין לגלותה
'מהעלם כו

והוא על דרך משל כאהבת אח ואחות שהאהבה ביניהם קבועה ונטועה
מעצמה בטבע בתולדותם בלי שום התעוררות כלל, וזו היא אהבה האמיתית
. . . מנקודת אמת לאמיתו שאין לה הפסק ועומדת לעד
ומזה יבוא עוד לבחינת רעיתי . . . ובחינת כלה, הוא בחינת כלתה נפשי, שהוא
'בחינת רשפי אש האהבה מחמת התבוננות בינה ליבא כו

TEXT 9

RABBI SHNEUR
ZALMAN OF LIADI,
LIKUTEI TORAH,
BEHAR 39C–40A;
SHIR HASHIRIM
29C

The verse states, “I sleep, but my heart is awake. Listen! My beloved knocks!” He answers, “Open to me, my sister, my love” (Song of Songs 5:2). This means that G-d asks the Jewish people, “Open to me” so you can be as “my sister,” and “my love.” . . .

“My sister” [achoti] is [etymologically] related to “the Alexandrian method of mending” [ichui] mentioned in the Talmud. It connotes binding two things together so that they literally are one body. This is an analogy for the natural love ingrained in Jewish souls by the source they are hewn from. They are a piece of G-d from above and literally united in utmost unity with G-d. Hence, even below, after being created from nothingness into existence and descending lower to dress up in a body and a natural soul . . . the love remains innately fixed in the soul but is hidden and yet needs to be revealed from the unconscious.

This is analogous to the love of brother and sister, where the love between them is inherent and predetermined, naturally, without any need to call it up. This is a true love stemming from the inner point of truth, which is uninterrupted and stands forever. . . .

From this [love], we can yet arrive at the next level of “my wife.” . . . This love of “my bride” is a certain pining of the soul, [leaping upward] like tongues of fire, and it is induced by contemplation and understanding of the heart.

TEXT 10

THE REBBE, RABBI
MENACHEM MENDEL
SCHNEERSON, *LIKUTEI*
SICHOT 20, P. 41

אבער לאידך, מהאי טעמא גופא, ווייל די אהבה פון אח ואחות איז אן ענין טבעי, איז אין דער אהבה ניטא קיין צמאון וכלות הנפש און ס'איז אין דעם ניטא קיין שלימות היחוד היות אז זיי זיינען גופים מחולקים. (און דורך דעם) בירור מה שאין כן די אהבה וואס ווערט דערוועקט אין פון גוף ונפש הבהמית, איז זי בדוגמת האהבה בין איש ואשה — וואס כאטש אין דעם איז שייך א הפסק (וויבאלד דאס איז ניט מצד טבע תולדותם), איז אבער דוקא אין דעם דא דער צמאון וכלות הנפש, און דער יחוד וואס ווערט על ידה איז א יחוד בתכלית, ביז זיי ווערן (ווי) א גוף אחד.

On the other hand, this itself, that the love of brother and sister is a natural phenomenon, means that there is no yearning and ecstasy of the soul, and therefore there cannot be complete unity [between them], being that they are two separate bodies.

This is untrue of the love that is awakened when we refine the body and the natural soul—analogous to the love of husband and wife—which although it could possibly end (since it is not due to the nature of their birth), precisely between them there can be passion and ecstasy of the soul, and the unity that exists in their relationship is a total unity until they become one body.

We possess this attachment to G-d simply by dint of being born a Jew. The only work required is to become aware of it and integrate it into our conscious lives.

The goal here is not to quash the body's desires, but to redirect its enormous energy and yearning toward good and G-dly causes.

TEXT 11

RABBI SHNEUR ZALMAN
OF LIADI, TANYA,
LIKUTEI AMARIM, CH. 37

ששפך ניצוץ הוא נשמה אחת. . . וכל ניצוץ, לא ירד לעולם הזה, אף שהיא ירידה גדולה ובחינת גלות ממשי, כי גם שיהיה צדיק גמור עובד ה' ביראה ואהבה רבה בתענוגים לא יגיע למעלות דביקותו בה' בדחילו ורחימו בטרים ירידתו לעולם הזה החומר, לא מינה ולא מקצתה, ואין ערך ודמיון ביניהם כלל, כנודע לכל משפיל, שהגוף אינו יכול לסבול כו,

אלא ירידתו לעולם הזה להתלבש בגוף ונפש החיונית, הוא כדי לתקנם בלבד, ולהפרידם מהרע שש לש קליפות הטמאות, על ידי שמירת שם"ה לא תעשה וענפיהן, ולהעלות נפשו החיונית עם חלקה השייך לה מכללות עולם הזה, ולקשרם ולייחדם באור אינסוף ברוך הוא, אשר ימשיך בהם על ידי קיומו כל רמ"ח מצות עשה בנפשו החיונית, שהיא היא המקיימת כל מצות מעשיות כנזכר לעיל.

Each holy spark did not descend into this world [for its own betterment], for it is a vast descent, a state of actual exile. For even to be a perfect *tzadik*, serving G-d with awe and delighting in a tremendous love [for Him], never touches the quality of attachment to G-d, with love and awe, [that the soul experienced] prior to its descent into this low material world. [This world's love] is not even a fraction of [the prior love]; there can be no comparison between them at all, as is known to all the wise, for the body cannot contain it.

Rather, the reason the soul descended into this world and integrated within a body and natural soul is only to fix them. The goal is to isolate them from the negativity of evil by keeping the 365 prohibitions and their details, and to elevate the natural soul together with those parts of this world it is attached to and then bind them with G-d. This G-dliness is drawn down by fulfilling the 248 positive *mitzvot* by the agency of the vital soul, for it is the one performing all the practical *mitzvot*.

The body's natural distance from G-d actually means that it contains the greatest potential for a relationship with Him.

TEXT 12A

THE REBBE, RABBI
MENACHEM MENDEL
SCHNEERSON,
LIKUTEI SICHOT
20, P. 41

און דאס איז די הוראה וואס מ'האט פון הנהגת אברהם —
אז די "פרנסה" איז ב"זכותא דאתתיה" — שרה: תכלית
ושלימות עלית הנשמה איז דורך דעם וואס "מ'שיקט" דעם
גוף צו יורד זיין אין אן אופן פון התלבשות אין עניני עולם
הזה, בדוגמת מצרים, ביז אין בית פרעה

This is the lesson we see from Abraham's behavior: That "wealth" is "by merit of his wife." [This means] the ultimate and most complete elevation for the soul occurs through sending the body to the lowest depths, and engaging with this world that is analogous to Egypt—even to the house of Pharaoh.

TEXT 12B

THE REBBE, RABBI
MENACHEM MENDEL
SCHNEERSON, IBID

און וויבאלד אז כוונת הירידה איז די עליה (דורך מברר זיין דעם גוף
ונפש הבהמית וחלקו בעולם) איז מובן אז "לא יכלון לאענשא ליה",
אז עס ווערט ניט קיין ירידה אין דער נשמה, און אויך "לא יכלו לחייכא
בה" — דער גוף ווערט ניט מושקע חס ושלום אין קליפה, נאר אדרבה,
זיי ביידע ווערן נתעלה בעילוי אחר עילוי.

The reason why the soul journeys into this world is for the subsequent elevation achieved through refining the body, the natural soul, and the part of the world it engages with. It follows, then, that any negative forces are unable to harm her. We are guaranteed that the soul will not suffer any personal setbacks. What's more, the body, too, will suffer no spiritual harm, and it will not sink, G-d forbid, into evil. Instead the opposite will happen: they will both rise ever higher

KEY POINTS

- Abraham's attitude toward his forced journey to Egypt sets the precedent for the Jewish people's subsequent exiles.
- While our soul harbors an innate love for G-d, its love is akin to the love between siblings: calm, reliable, but ultimately unable to foster the deepest form of unity.
- The body has no natural love for G-d; but if it can be brought to love Him, its love is passionate and fiery, like the love between spouses.
- The soul's descent into this world indicates that G-d desires a relationship with the body as well, and our purpose is to elevate the sparks of G-dliness latent in the material world.

KEY POINTS

- A religious commitment that is constantly full of struggle is not lacking anything. On the contrary, it allows for the greatest spiritual achievement and connection to G-d.

